

РЕШЕНИЕ

№ 37

Гр. Перник, 12.02.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести януари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разглежда докладваното от съдия Иванов административно дело № 764 по описа за 2014 година на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П.В.З. с ЕГН ***** ** против Решение № ***** от 06.10.2014 година на директора на териториално поделение Перник при НОИ, с което е потвърдено разпореждане № ***** от 01.07.2014 година на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ гр. Перник, с което е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателят излага подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорваното решение. Твърди, че е полагал труд при условията на втора категория на длъжността „монтажник“, съответно има право на лична пенсия. Моли решението да бъде отменено и делото да се върне на административния орган за ново произнасяне. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

В проведеното съдебно заседание на 26.01.2015 година жалбоподателя чрез процесуалния си представител адвокат Т.Ш. *** моли съда да отмени оспорения административен акт, като незаконосъобразен. Подробни съображения развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата – директора на Териториално поделение Перник при НОИ чрез процесуалния си представител началник на отдел /ЧРАПИО/ Катя Борованска моли съда да отхвърли жалбата по изложените аргументи в обжалван административен акт. Подробни съображения развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени

доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на оспорване, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

П.В.З. /жалбоподател/ е подал заявление вх. № МП-6282 на 05.03.2014 година до директора на ТП на НОИ с искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Видно от трудово книжка № 130 /лист 97/, жалбоподателя в периода от 18.07.1996 година до 03.02.2000 година е вписан, че е полагал труд при работодателя „Хидромонтаж“ ЕООД гр. София на длъжността „монтажник“.

По делото е представено удостоверение образец УП – 30 от 31.01.2000 година, издадено от „Хидромонтаж“ ЕООД, гр. София, в качеството му на работодател на настоящия жалбоподател, от което се установява, че последния е работил в дружеството в периода от 18.07.1996 година до 03.02.2000 година на длъжността „монтажник“ и положения труд е втора категория, съгласно т. 26 от ПКТП /отм./.

С писма изх. № П-807 от 19.03.2014 година и № П-925 от 31.03.2014 година длъжностното лице по пенсионно осигуряване е изпратило искане до осигурителя да предостави коректна информация относно осигурителния стаж на лице, тъй като е налице противоречие в записа /II категория/ и подадената информация в регистъра на осигурените лица по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО /III категория/.

С писмо изх. № МП-6282-3 от 16.06.2014 година ТП на НОИ Перник е изпратил искане до дирекция „КПК“ при СУ гр. София за извършване на проверка в осигурителя „Хидромонтаж“ ЕООД за лицето П.В.З. /жалбоподател/.

Видно от удостоверение изх. № 15 от 16.04.2014 година издадено от осигурителя „Хидромонтаж“ ЕООД настоящия жалбоподател е заемал длъжността „монтажник“ за периода от 18.07.1996 година до 03.02.2000 година /три години, шест месеца и петнадесет дни/, като трудовия стаж е трета категория. Удостоверението е издадено на основание изплащателните ведомости.

Видно от удостоверение изх. № 16 от 16.04.2014 година издадено от осигурителя „Хидромонтаж“ ЕООД настоящия жалбоподател е работил в предприятието за посоченото време и е получил съответното вписано брутно трудово възнаграждение, което следва да послужи при определяне на пенсията му. Брутното трудово възнаграждение е сбора от основната заплата, платен годишен отпуск и допълнително възнаграждение за прослужено време.

По делото са представени платежни ведомости от лист 44 до лист 83, от които се установява, че в периода от месец 07.1996 година до месец 10 1996 година няма посочена длъжност, за периода от месец 11.1996 година до месец 08.1997 година посочена длъжност „шофьор“, съответно за периода от месец 09.1997 година до месец 06.1999 година отново няма посочена длъжност заемана от жалбоподателя.

Въз основа на извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „Хидромонтаж“ ЕООД на основание чл. 108, ал. 1 от КСО и Заповед № П- 2691/17.06.2014 година на ръководителя на ТП на НОИ гр. София е съставен констативен протокол вх. № 26/03.07.2014 година, от който се установява, че за периода от 01.07.1996 година до 28.02.2000 година в осигурителя са намерени като първична документация единствено разчетно – платежни ведомости и П.В.З. фигурира в тях както следва: от месец 07.1996 година до месец 07.1999 година – начислени осигурителни вноски в размер на 37 % /за III категория труд/ и от месец 08.1999 година до месец 02.2000 година – начислени осигурителни вноски в размер на 34.7 % /за III категория труд/, съответно издаденото удостоверение Образец УП-3 с № 15/16.04.2014 година от осигурителя /“Хидромонтаж“/ относно описания осигурителен стаж и категорията труд са правилни.

С разпореждане № ***** от 01.07.2014 година на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ гр. Перник е отказано да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, тъй като към датата на прекратяване на осигуряването – 04.03.2014 година лицето няма 15 години осигурителен стаж по условията на II категория труд, а има 12 години, 02 месеца и 26 дни, съответно сбора от осигурителен стаж и възраст не е 100 точки.

С жалба вх. № 1796 от 16.09.2014 година П.В.З. е обжалвал горепосоченото разпореждане, като незаконосъобразно.

С решение № ***** от 06.10.2014 година /предмет на съдебен контрол/ на директора на териториално поделение Перник при НОИ жалбата на П.В.З. е отхвърлена като неоснователна. За да постанови този резултат административния орган е приел, че въз основа на събраните писмени доказателства лицето не е работило на длъжността „монтажист“, а на други длъжности при III категория труд.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните заключение по извършена съдебно – икономическа експертиза от вещото лице С.Д., от което се установява, че при извършена проверка на място при осигурителя „Хидромонтаж“ ЕООД по оригинални платежно – разчетни ведомости за периода от 01.07.1996 година до 28.02.2000 година П.В.З. фигурира във ведомостите за заплати както следва: от месец 07.1996 година до месец 10 1996 година няма посочена длъжност и начислени осигурителни вноски в размер на 37 %; от месец 11.1996 година до месец 08.1997 година на длъжност „шофьор“ и начислени осигурителни вноски в размер на 37 %; от месец 09.1997 година до месец 06.1999 година няма

посочена длъжност и начислени осигурителни вноски в размер на 37 % и от месец 07.1999 година до 03.02.2000 година няма посочена длъжност и начислени осигурителни вноски в размер на 34.7 %. Така внасяните осигурителни вноски са за III категория труд. Вещото лице е констатирало, че освен платежно – разчетни ведомости при осигурителя няма друга първична документация, като трудово досие, трудов договор, допълнителни споразумения, длъжностна характеристика, заповеди и ли други, както и няма данни за компенсационни форми за работа във вредна и опасна среда, ползване на допълнителен годишен отпуск, намален работен ден и други, както и няма данни на какви обекти е работило лицето.

Пред настоящата съдебна инстанция са разпитани свидетелите П. Б. А. и Я.Б.Х. водени от страна на жалбоподателя. От така дадените показания на свидетеля А. /бивш управител/ се установява по безспорен начин заеманата длъжност от жалбоподателя – „монтажник“, като свидетеля заявява, че жалбоподателя /П./ е работил винаги като „монтажник“, като е изпълнявал основно водопровод, тъй като дейността на дружеството е помпени станции, водоснабдяване и други /виж удостоверение за актуално състояние на лист 28/. От друга страна така дадените показания се подкрепят и кореспондират както с приетите по делото писмени доказателства /трудово книжка, образец УП – 30, образец УП – 2 и образец УП – 3/, така и със свидетелските показания на Х.. Свидетелят А. /бивш управител/ в съдебно заседание потвърди, че подписа положен върху удостоверение образец УП – 30 от 31.01.2000 година е негов. Така дадените показания на свидетеля А. настоящия съдебен състав ги кредитира, тъй като са непротиворечиви, базират се на лични и непосредствени възприятия относно извършваната работа от жалбоподателя, респективно на дружеството, както и се подкрепят от приетите по делото писмени доказателства и свидетелски показания на Х..

Относно свидетелските показания на Х. настоящия съдебен състав ги кредитира, тъй като лично и непосредствено са възприети от посещенията на водните обекти, поради факта, че свидетеля е бил началник на лаборатория „Контролно – заваръчна лаборатория“ и е извършвал контрол след извършването на основната работа, съответно заявява че е виждал П. /жалбоподател/ на обектите като „монтажник“ и само такава работа е извършвал. Така дадените свидетелски показания се базират на лични впечатления от извършваната трудова дейност от настоящия жалбоподател, както и се подкрепят от свидетелските показания на А. и от приетите писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните

съображения:

Настоящият съдебен състав в кръга на правомощията си по чл. 168 от АПК констатира, че атакуваното Решение № ***** от 06.10.2014 година на директора на териториално поделение Перник при НОИ е издадено от компетентен административен орган съобразно разпоредбата на чл. 117 от КСО – ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Същото е изготвено в законоустановената писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, при липса на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му.

Оспорваното решение е неправилно, тъй като противоречи на материалноправните разпоредби и не съответства на целта на закона, поради следните съображения:

Основния спорен момент в производството в административната както и в съдебната му фаза е именно въпроса правилно ли административния орган е преценил длъжността заемана от жалбоподателя „монтажник“ през спорния период, респективно характера на трудовата му дейност и категорията на положения труд по смисъла на т. 26 от ПКТП /отм./.

С оглед на така установения спор по делото следва да се установи на първо място дали спорният стаж е законосъобразно оформен в трудовата книжка на лицето и дали същата е достатъчна за удостоверяване на необходимия осигурителен стаж при този работодател.

Съгласно чл. 347 от Кодекса на труда трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя. От представената по делото в оригинал трудова книжка № 130 на жалбоподателя /лист 97/ е видно, че през периода от 18.07.1996 година до 03.02.2000 година жалбоподателят действително е полагал труд при работодателя „Хидромонтаж“ ЕООД гр. София на длъжността „монтажник“. За датата на постъпване на работа и за датата на прекратяване на трудовия договор са положени печати на работодателя и подписи на ръководителя на учреждениято. Трудовата книжка е допустимо и надлежно доказателство за вписания в нея трудов, респективно осигурителен стаж. Т. е., за зачитане на осигурителен стаж за цитирания периоди е достатъчно представянето на трудовата книжка на настоящия жалбоподател, като аргумент в тази връзка е и това, че процесуалния представител на ответника по жалбата – директора на териториално поделение Перник при НОИ не е оспорил истинността на вписванията в трудовата книжка на жалбоподателя, следователно по делото не е спорно наличието на трудово правоотношение, началото и края на същото, заеманата длъжност „монтажник“, категорията полаган труд и получаваното възнаграждение.

Начинът за удостоверяване на положен осигурителен стаж е нормативно установен с разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от НПОС, като стажът се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с

документ по утвърден образец, издаден от осигурителя. В процесния случай е налице трудова книжка, надлежно оформена, като вписванията в нея са извършени от лицата, които имат право да ги правят, има подписи и печат на работодателя, в нея няма изтривания, прибавки между редовете и други външни недостатъци, поради което не са налице съмнения за достоверността на направеното вписване, касаещо спорния период. В настоящата хипотеза така посоченото обстоятелство за заеманата длъжност „монтажник“ от жалбоподателя се подкрепя от анализираната по – горе трудовата книжка, издадените образец УП – 30 от 31.01.2000 година, образец УП – 2 от 16.04.2014 година и образец УП – 3 от 16.04.2014 година. В допълнение към изложеното следва да се отбележи, че съгласно § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО, времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31.12.1999 година, съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за трудов стаж по настоящия КСО.

В подкрепа на гореизложеното при категоризирането на труда съгласно чл. 67 и чл. 68 /отм./ от ПКТП се взема предвид действително извършената работа, независимо от отрасъла, в които е положена, като при изменение на наименованието и, без промяна в характера, категорията се запазва. В конкретния случай характера на изпълняваната работа, заеманата длъжност и категорията на труд, положен от жалбоподателя за процесния период се подкрепя и от останалите доказателства по делото. Видно от приетите по делото УП – 30 от 31.01.2000 година, образец УП – 2 от 16.04.2014 година, образец УП – 3 от 16.04.2014 година издадени от работодателя настоящия жалбоподател е изпълнявал единствено длъжността „монтажник“. Относно характера на изпълняваната работа са безспорни показанията на свидетелите П. Б. А. /бивш управител/ и Я.Б.Х. /бивш работник/, които имат лични и преки впечатления от характера на извършената работа от жалбоподателя, и като такива установяват, че жалбоподателя в периода от 18.07.1996 година до 03.02.2000 година е работил единствено като „монтажник“ при работа на водопроводни обекти /Белмекен, Чаира, Казичене, Кремиковци, Кубратово и други/. Жалбоподателят винаги е изпълнявал дейност свързана с водопроводното строителство и нищо друго.

Относно приетите по делото платежни ведомости от лист 44 до лист 83, в които за периода от месец 07.1996 година до месец 10 1996 година няма посочена длъжност, за периода от месец 11.1996 година до месец 08.1997 година посочена длъжност „шофьор“, съответно за периода от месец 09.1997 година до месец 06.1999 година отново няма посочена длъжност заемана от жалбоподателя, не следва да бъдат ценени от настоящия съдебен състав и да се приемат за верни отразените в тях обстоятелства, тъй като за период от почти три години поради непосочена длъжност, отразеното в тях не дава информация относно, характера на изпълняваната работа, заеманата длъжност и категорията на труд положен от жалбоподателя, а в за останалата част с вписана длъжност „шофьор“

остава изолирана и води до извод за некоректно отбелязване от работодателя, съответно се опровергават от останалия доказателствен материал – писмени доказателства и свидетелски показания.

С оглед на така установеното, оспореният административен акт, с който е отказано отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал.1 – ал. 3 и § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, е издаден в нарушение на материалноправните изисквания за законосъобразност. Като не е зачел стажът на жалбоподателя при работодателя „Хидромонтаж“ ЕООД гр. София за периода от 18.07.1996 година до 03.02.2000 година, съобразно данните от трудовата книжка, пенсионният орган е допуснал нарушение на материалния закон, което налага отмяна на постановения акт. Следва преписката да се върне на административния орган за ново разглеждане на заявлението на жалбоподателя П.В.З. с ЕГН ***** *** за отпускане на лична пенсия за ОСВ при условията на § 4, ал. 1 ПЗР на КСО във връзка с чл. 68, ал. 1 – ал. 3 от КСО, като се съобразят указанията на съда, съобразно горните мотиви.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя адвокат Т.Ш. *** за присъждане на съдебни разноски следва да се уважи, като ответника – териториално поделение Перник при НОИ заплати сумата в общ размер на от 600 лева, от които 150 лева платено възнаграждение за вещо лице и 450 лева платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 07238 от 17.10.2014 година.

С оглед изхода на спора направеното искане от процесуалния представител на ответника началник на отдел /ЧРАПИО/ Катя Борованска за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложените мотиви и на основание чл. 172, ал.2, предложение второ, във връзка с чл. 173, ал. 2, предложение трето от АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ***** от 06.10.2014 година на Директора на териториално поделение Перник при НОИ, с което е потвърдено разпореждане № ***** от 01.07.2014 година на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ гр. Перник, с което на основание § 4, ал.1 от ПЗР на КСО на П.В.З. с ЕГН ***** *** е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като незаконосъобразно.

ИЗПРАЩА преписката на ТП на НОИ гр. Перник за ново произнасяне по заявлението на П.В.З. с ЕГН ***** *** за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като се съобразят указанията на съда, съдържащи се в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА териториално поделение Перник при НОИ да заплати на П.В.З. с ЕГН ***** *** направените съдебни разноси в размер на 600 /шестстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: